

Dislàlies i disfèmies: valoració i intervenció

2015/2016

Codi: 101717

Crèdits: 6

Titulació	Tipus	Curs	Semestre
2500893 Logopèdia	OB	2	2

Professor de contacte

Nom: Cristina Cambra Verges

Correu electrònic: Cristina.Cambra@uab.cat

Utilització de llengües

Llengua vehicular majoritària: català (cat)

Prerequisites

S'aconsella repassar els continguts sobre l'adquisició i el processament del llenguatge (Codi: 101730).

Objectius

Havent adquirit els coneixements relatius a l'adquisició i el processament del llenguatge, l'estudiant, quan acabi aquesta assignatura, serà capaç d'avaluar els problemes evolutius que poden presentar-se relatius a l'adquisició de la parla i a la fluïdesa verbal així com proposar un programa d'intervenció logopèdica conseqüent.

Competències

- Assessorar les famílies i l'entorn social dels pacients i afavorir-ne la participació i la col·laboració en el tractament logopèdic.
- Comunicar oralment i per escrit les observacions i les conclusions al pacient, als familiars i a la resta de professionals que intervenen en l'atenció, adaptant-se a les característiques sociolingüístiques de l'entorn.
- Dissenyar i dur a terme els tractaments logopèdics, tant individuals com col·lectius, establint objectius i etapes, amb els mètodes, les tècniques i els recursos més eficaços i adequats, i tenint en compte les diferents etapes evolutives de l'ésser humà.
- Organitzar i planificar amb l'objectiu d'establir un pla per desenvolupar en un període establert.
- Tenir una actitud d'aprenentatge estratègica i flexible.
- Valorar de manera crítica les tècniques i els instruments d'avaluació i diagnòstic en logopèdia, així com els procediments de la intervenció logopèdica.

Resultats d'aprenentatge

1. Enumerar una llista de consells pràctics per incitar la participació de la família en el tractament logopèdic.
2. Explicar als pacients el significat d'informes mèdics, així com la influència que poden exercir els trastorns sistèmics en les funcions vocal, auditiva i deglutòria.
3. Organitzar i planificar amb l'objectiu d'establir un pla per desenvolupar en un període establert.
4. Seleccionar i aplicar els instruments específics d'avaluació adequats per a cada cas.
5. Tenir una actitud d'aprenentatge estratègica i flexible.
6. Tractar o reeducar pacients amb trastorns de la comunicació, el llenguatge, la parla, l'audició, la veu i les funcions orals no verbals.

Continguts

INTRODUCCIÓ

BLOC A: LES DISLÀLIES

Tema 1. Tipus de dislàlies

Tema 2. Avaluació de les dislàlies

Tema 3. Relació entre dislàlia i ortodòncia

Tema 4. Intervenció logopèdica en els trastorns de la parla d'origen perceptiu

Tema 5. Intervenció logopèdica en els trastorns de la parla d'origen productiu

BLOC B: LA DISFÈMIA

Tema 6. Concepte i causes de la disfèmia

Tema 7. Avaluació de la disfèmia

Tema 8. Estratègies d'intervenció logopèdica i orientacions conseqüents

Metodologia

L'assignatura consta de:

- Classes magistrals.
- Seminaris de discussió de casos pràctics i valoració del pla d'intervenció logopèdica conseqüent.
- Tutories per aclarir dubtes, seguiment de les activitats i revisió de casos pràctics.
- Activitats autònomes: lectura de documents, redacció de les activitats pràctiques i estudi.

Activitats formatives

Títol	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
Tipus: Dirigides			
Classes magistrals	21	0,84	4, 6
Seminaris de discussió	24	0,96	1, 3, 4, 6
Tipus: Supervisades			
Tutories	22	0,88	4, 5, 6
Tipus: Autònomes			
Estudi	25	1	4, 5, 6
Lectura de documents	20	0,8	4, 6
Redacció d'activitats	30	1,2	1, 2, 3, 4, 6

Avaluació

La nota final de l'assignatura correspondrà als següents percentatges:

60% una prova sobre dislàlies que consta de dues parts: 20% Avaluació de les dislàlies + 40% Intervenció en les dislàlies

40% una prova sobre disfèmia (avaluació i intervenció)

Un/a estudiant que hagi lliurat evidències d'aprenentatge amb un pes inferior a 4 punts (40%) constarà com a "no avaluable".

Assignatura superada: l'estudiant supera l'assignatura si obté una qualificació mínima de 5 punts (escala 0-10) com a suma ponderada de totes les evidències d'aprenentatge.

Prova de re-avaluació: l'estudiant pot optar a una reavaluació de les evidències d'aprenentatge no superades si la qualificació final de l'avaluació continuada està entre 4 i 4,9 punts (escala 0-10).

- Cal superar amb una puntuació igual o major a 5 punts cadascuna de les evidències d'aprenentatge a les quals l'estudiant es presenta en la re-avaluació.
- En el càlcul ponderat de la nota final s'incorporarà una puntuació de 5 punts per a cadascuna de les evidències d'aprenentatge re-avaluades.

Activitats d'avaluació

Títol	Pes	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
Prova disfèmia	40%	2	0,08	3, 4
Prova dislàlies (avaluació i intervenció)	20%+40%	6	0,24	3, 4

Bibliografia

a) Bibliografia relacionada amb les dislàlies:

- Agustoni, D.H. (1989). Deglución atípica. Buenos Aires: Ed. Puma.
- Bartuilli, M.; Cabrera, P.J.; Perinán, M.C. (2008). Guía técnica de intervención logopédica. Terapia Miofuncional. Madrid: Editorial Síntesis.
- Bigenzahn, W. (2004). Disfunciones orofaciales en la infancia. Ed. Ars Médica, Barcelona.
- Gispert, D. i Ribas, L. (2002). Els sons entremaliats (s/l-r-d/ll/rr). Edicions L'Àlber. Vic.
- González, J.N. (2003). Alteraciones del habla en la infancia. Aspectos clínicos. Ed. Médica Panamericana.
- Grandi, D i Donato, G. (2006). Terapia miofuncional. Diagnóstico y tratamiento. Ed. Lebon. Barcelona.
- Massana, M. (2003). Tractament i prevenció de la dislàlia. EPL. Barcelona.
- Pascual, P. (1978) La dislalia. Madrid: CEPE.
- Queiroz, I. (2002). Fundamentos de fonoaudiología. Ed. Médica-Panamericana.
- Ribas, L. i Gispert, D. (2000). Jocs fonològics. Ed. L'Àlber, Vic.
- Segovia, M^aL. (1977) Interrelaciones entre la odontoestomatología y la Fonoaudiología. La deglución atípica. Buenos Aires: Ed. Médica Panamericana. (2^aed.).
- Villegas, F. (2004). Manual de logopedia. Evaluación e intervención de las dificultades fonológicas. Ed. Psicología Pirámide. Barcelona.
- Zambrana, N i Dalva, L. (1998) Logopedia y ortopedia maxilar en la rehabilitación orofacial. Barcelona: Masson.

b) Bibliografia relacionada amb la disfèmia:

- Biain de Touzet, B. (2003). Una disfluència con cuerpo y alma. Ed. Paidós.
- Cautela, J.R i Groden, J. (1987). Técnicas de relajación. Biblioteca de Psicología, Psiquiatría y Salud. Manual práctico para adultos, niños y educación especial. Ed. Martínez Roca.

- Conture, E. (2008). Stuttering and related disorders of fluency. Ed. George Thieme.
- Fernández-Zúñiga, A. (2008). Guía de intervención logopédica en la tartamudez infantil. Madrid: Editorial Síntesis.
- Fernández-Zúñiga, A. (2008). Tratamiento de la tartamudez en niños. (2 vols). Ed.Masson, Barcelona.
- Gallego, J.L. (2004). La tartamudez: guía para profesionales y padres. Ed.Aljibe.
- LeHuche, F. (2000). La tartamudez. Opción curación. Ed.Masson.
- Pintanel, M. (2005). Técnicas de relajación creativa y emocional. Madrid: Thomson.
- Salgado, A. (2005). Manual práctico de tartamudez. Ed.Síntesis.
- Santacreu, J. i Froján, M.J. (1993). La tartamudez. Madrid: Ed.Pirámide. Col.lecció "Ojos solares".
- Rodríguez Morejón, A. (2003). La tartamudez: naturaleza y tratamiento. Ed.Herder. Barcelona.

Bibliografia complementària:

- Mendizábal, N.; Jimeno, N.; García, N. i Santiago, B. (2013). Guía práctica para la elaboración de informes logoedicos. Ed.Medica Panamericana.
-